

Anonymiserad version

Översättning

C-132/21 - 1

Mål C-132/21

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

3 mars 2021

Hänskjutande domstol

Fővárosi Törvényszék (Överdomstolen för Budapests stad, Ungern)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

2 mars 2021

Klagande:

BE

Motpart:

Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (nationell myndighet med ansvar för personuppgiftsskydd och informationsfrihet, Ungern)

Fővárosi Törvényszék (Överdomstolen för Budapests stad, Ungern)

Part som har intervenerat till stöd för motparten: Budapesti Elektromos Művek Zártkörűen Működő Részvénytársaság ([utelämnas] Budapest [utelämnas]).

[utelämnas] [processuella frågor rörande den nationella lagstiftningen]

Saken: Överklagande av [ett] myndighetsbeslut [utelämnas] rörande skydd av personuppgifter

Beslut:

Den hänskjutande domstolen begär ett förhandsavgörande från Europeiska unionens domstol avseende tolkningen av artiklarna 51.1, 52.1, 77.1 och 79.1 i

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG, samt av artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna med avseende på de ovannämnda bestämmelserna.

Den nationella domstolen ställer följande tolkningsfrågor till Europeiska unionens domstol:

1. **Ska artiklarna 77.1 och 79.1 i [förordning 2016/679] tolkas så att det administrativa prövningsförfarande som avses i artikel 77 utgör ett instrument för utövande av offentligrättsliga rättigheter, medan det rättsmedel som avses i artikel 79 utgör ett instrument för utövande av privaträttsliga rättigheter? Om svaret på frågan är jakande, kan då slutsatsen dras att den tillsynsmyndighet som ska handlägga det administrativa prövningsförfarandet är primärt behörig att slå fast att det föreligger en överträdelse?**
2. **För det fallet att den registrerade – som anser att den personuppgiftsbehandling som berör honom strider mot förordning 2016/679 – samtidigt utövar sin rätt att lämna in ett klagomål enligt artikel 77.1 i förordningen och sin rätt att väcka talan vid domstol enligt artikel 79.1 i samma förordning, kan då en tolkning i enlighet med artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna anses innebära**
  - a) **att tillsynsmyndigheten och domstolen är skyldiga att självständigt pröva om det föreligger en överträdelse och kan de följaktligen även komma fram till olika resultat, eller**
  - b) **att tillsynsmyndighetens beslut ska ges företräde, eftersom det rör en prövning av om det har skett en överträdelse, mot bakgrund av den behörighet som föreskrivs i artikel 51.1 i förordning 2016/679 och de befogenheter som föreskrivs i artikel 58.2 b och d i samma förordning?**
3. **Ska tillsynsmyndighetens oberoende ställning enligt artiklarna 51.1 och 52.1 i förordning 2016/679 tolkas så, att när myndigheten handlägger och fattar beslut i det administrativa prövningsförfarande som avses i artikel 77, är den oberoende i förhållande till det som den behöriga domstolen slår fast i en lagakraftvunnen dom enligt artikel 79, vilket innebär att den kan fatta ett annorlunda beslut med avseende på en och samma överträdelse?**

[utelämnas] [processuella frågor rörande den nationella lagstiftningen]

Motivering

- 1 Denna förvaltningsdomstol, vid vilken ett mål om personuppgiftsskydd har anhängiggjorts, begär med stöd av artikel 267 FEUF, att Europeiska unionens domstol (nedan kallad EU-domstolen) ska göra en tolkning av vissa bestämmelser i unionsrätten, eftersom det krävs för att den hänskjutande domstolen ska kunna avgöra det nationella målet.

Saken och relevanta omständigheter

- 2 Klaganden deltog i egenskap av aktieägare i det berörda aktiebolaget (nedan kallad den personuppgiftsansvarige) i bolagets bolagsstämma som hölls den 26 april 2019. Under bolagsstämman ställde klaganden vid flera tillfällen frågor till styrelseledamöterna och till andra deltagare i stämman. Senare vände sig klaganden till den personuppgiftsansvarige och begärde att den ljudinspelning som hade gjorts vid stämman skulle överlämnas till honom, som egna personuppgifter. Den personuppgiftsansvarige tillmötesgick begäran, men lämnade bara ut de avsnitt av ljudinspelningen som innehöll klagandens egen röst till denne och inte de delar där andra personer hade talat. Klaganden ingav ett klagomål till motparten, i egenskap av tillsynsmyndighet, och yrkade dels att den skulle slå fast att den personuppgiftsansvarige hade handlat rättsstridigt och åsidosatt förordning 2016/679 genom att inte lämna ut ljudinspelningen från bolagsstämman till honom – inklusive svaren på hans frågor – och dels att den personuppgiftsansvarige skulle åläggas att lämna ut ljudinspelningen till honom. Motparten fann att det inte hade skett någon överträdelse och genom beslut av den 29 november 2019 [utelämnas] avslog den klagandens klagomål.
- 3 Klaganden överklagade motpartens beslut till domstol och yrkade i första hand att beslutet skulle ändras och i andra hand att det skulle upphävas. Detta överklagande har gett upphov till det nationella mål som för närvarande pågår vid den hänskjutande domstolen. Motparten har bekräftat sin ståndpunkt i beslutet och yrkat att överklagandet ska ogillas.
- 4 Klaganden väckte parallellt talan i allmän domstol med stöd av sina rättigheter enligt artikel 79 i förordning 2016/679. Den allmänna domstol som prövade talan i andra instans slog i lagakraftvunnen dom fast att den personuppgiftsansvarige hade åsidosatt klagandens rätt att få tillgång till sina personuppgifter, genom att denne inte hade lämnat ut de delar av ljudinspelningen från bolagsstämman som innehöll svaren på klagandens frågor, trots att klaganden hade begärt det. Följaktligen ålade domstolen den personuppgiftsansvarige att lämna ut dessa delar till klaganden. Klaganden har yrkat att den allmänna domstolens dom ska beaktas i målet vid förvaltningsdomstolen.

Skälen till begäran om förhandsavgörande och parternas argument

- 5 Till följd av den allmänna domstolens lagakraftvunna dom, har motparten i målet vid förvaltningsdomstolen föreslagit att ett förhandsavgörande ska begäras från EU-domstolen, eftersom motparten anser att tillsynsmyndigheten och de allmänna

domstolarna har parallell behörighet. Den hänskjutande domstolen anser också att ett förhandsavgörande bör begäras och att det är nödvändigt att avgränsa den parallella behörigheten för att kunna avgöra tvisten. För detta krävs en rättslig tolkning från EU-domstolen.

- 6 Enligt motparten följer det av artikel 57.1 a i förordning 2016/679 att tillsynsmyndigheten är primärt behörig att utöva tillsyn över att förordningen tillämpas på rätt sätt och primärt ska säkerställa skyddet av personuppgifter inom det offentligt rättsliga området. Det anges emellertid varken i förordning 2016/679 eller i den nationella processrättsliga lagstiftningen hur tillsynsmyndighetens behörighet förhåller sig till de allmänna domstolarnas, vilka utgör en sekundär nivå för rättsligt skydd. Detta innebär ett grundläggande rättssäkerhetsproblem. Motparten har anfört att tillsynsmyndigheten inte kunde medverka i målet vid den allmänna domstolen på grund av den nationella processrättens särdrag, inte ens som intervenient, och att den därför inte kunde framföra sina synpunkter där. Enligt motparten är detta inte något isolerat mål. Den har kännedom om flera andra mål av det här slaget, i vilka den registrerade personen parallellt har inlett ett administrativt förfarande och väckt talan i allmän domstol rörande en och samma överträdelse.
- 7 Klaganden anser att såväl den nationella lagstiftningen som förordning 2016/679 ger en registrerad person möjlighet att göra sina rättigheter gällande gentemot den personuppgiftsansvarige även vid allmän domstol. Det är uppenbart att de allmänna domstolarna är behöriga att pröva överträdelser rörande personuppgiftsskydd och att döma ut skadestånd för ideell skada. Enligt klaganden är en domstol som handlägger ett mål om personuppgiftsskydd inte på något sätt bunden av tillsynsmyndighetens beslut.

Tillämpliga bestämmelser

- 8 Unionsrätt

Förordning 2016/679:

artikel 51.1

artikel 52.1

artikel 57.1 a och f

artikel 58.2 b och d

artikel 77.1

artikel 78.1

artikel 79.1

artikel 82.6

Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 47

9 Nationella bestämmelser

Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. Törvény (Lag nr CXII av år 2011 om självbestämmande på informationsområdet och om informationsfrihet) (nedan kallad informationslagen).

22 §

Vid utövandet av sina rättigheter får den registrerade enligt bestämmelserna i kapitel VI

- a) begära att [Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (nationell myndighet med ansvar för personuppgiftsskydd och informationsfrihet; nedan kallad myndigheten)] påbörjar en utredning om huruvida en åtgärd som den personuppgiftsansvarige har vidtagit är laglig, om denne har begränsat utövandet av den registrerades rättigheter enligt artikel 14 eller har avslagit en begäran från den registrerade om att få utöva sina rättigheter, samt
- b) begära att myndigheten genomför ett administrativt förfarande rörande personuppgiftsskydd, om den registrerade anser att den personuppgiftsansvarige, eller i förekommande fall dennes ombud eller det personuppgiftsbiträde som handlar under dennes ledning, vid behandlingen av den registrerades personuppgifter har överträtt bestämmelser rörande behandling av personuppgifter som föreskrivs i lagen eller i en bindande unionsrättsakt.

23 §

1. Den registrerade får väcka talan i domstol mot den personuppgiftsansvarige eller mot personuppgiftsbiträdet – rörande behandling av uppgifter som ingår i personuppgiftsbitrådets verksamhetsområde – om den registrerade anser att den personuppgiftsansvarige, eller i förekommande fall dennes ombud eller det personuppgiftsbiträde som handlar under dennes ledning, vid behandlingen av den registrerades personuppgifter har överträtt bestämmelser rörande behandling av personuppgifter som föreskrivs i lagen eller i en bindande unionsrättsakt.

...

4. Även den som i övrigt saknar partsbehörighet får vara part i domstolsförfarandet. Myndigheten får delta i förfarandet till stöd för den registrerades yrkanden.

5. Om domstolen bifaller talan, ska den fastställa att det föreligger en överträdelse och ålägga den personuppgiftsansvarige, eller i förekommande fall personuppgiftsbiträdet, att

- a) upphöra med den rättsstridiga behandlingen av uppgifter,
- b) återställa personuppgiftsbehandlingslagligheten och/eller
- c) förfara på ett noga angivet sätt för att säkerställa att den registrerade kan utöva sina rättigheter,

samt, i förekommande fall, samtidigt fatta beslut om den registrerades begäran om ersättning för ekonomisk och ideell skada.

[utelämnas] [förutsättningar för offentliggörande av den dom som nämns i föregående punkt]

38 §

1. Myndigheten är ett självständigt organ inom den statliga förvaltningen.
2. Myndigheten har till uppgift att utöva tillsyn över och främja tillämpningen av rätten till skydd av personuppgifter och till åtkomst till uppgifter av allmänintresse och uppgifter som sprids av hänsyn till allmänintresse, samt främja den fria rörligheten för personuppgifter inom Europeiska unionen.
  - 2a. Myndigheten ska utföra de uppgifter och utöva de befogenheter som enligt förordning 2016/679 tillkommer tillsynsmyndigheten vad gäller rättssubjekt som omfattas av Ungerns behörighet och i enlighet med bestämmelserna i den förordningen och i denna lag.
3. Inom ramen för de uppgifter som anges i punkterna 2 och 2a samt i enlighet med bestämmelserna i denna lag, ska myndigheten bland annat ha till uppgift att
  - a) göra utredningar, såväl efter anmälan som på eget initiativ,
  - b) genomföra administrativa förfaranden om personuppgiftsskydd, såväl på begäran av den registrerade som på eget initiativ,

[utelämnas] [uppgifter som inte är relevanta i förevarande mål]

- e) i förekommande fall delta i domstolsförfaranden som anhängiggjorts av en tredje part,

[utelämnas] [uppgifter som inte är relevanta i förevarande mål]

- h) utföra de övriga uppgifter som tilldelats medlemsstaternas tillsynsmyndigheter genom en bindande unionsrättsakt, bland annat

förordning 2016/679 och direktiv (EU) 2016/680, samt de uppgifter som föreskrivs i lag.

...

5. Myndigheten är oberoende och endast underkastad lagen. Den får inte påtvingas anvisningar vid utförandet av sina uppgifter och den ska utföra dessa uppgifter oberoende av andra organ och utan påverkan. Myndighetens uppgifter får endast fastställas i lag.

A bíróságok szervezeteről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. Törvény (lag CLXI från år 2011 om det ungerska domstolsväsendet och dess förvaltning, nedan kallad lagen om domstolsväsendet)

6 §

Domstolarnas avgöranden ska vara bindande för alla. Det gäller även när domstolen förklarar sig behörig eller obehörig i ett mål eller ärende.

Skäl till att förhandsavgörande begärs

- 10 Domstolen har ännu inte tolkat artiklarna 77 och 79 i förordning 2016/679 vad gäller avgränsningen av den behörighet som föreskrivs i de bestämmelserna. I dessa artiklar föreskrivs rättigheter för de berörda rättssubjekten som får utövas parallellt, men det parallella utövandet av dessa rättigheter kan väcka frågor om rättssäkerheten, vilket är fallet i det nationella målet. Enligt den nationella processrättsliga lagstiftningen är tillsynsmyndighetens beslut inte bindande för de allmänna domstolarna, vilket innebär att det inte kan uteslutas att en allmän domstol meddelar ett avgörande som strider mot tillsynsmyndighetens beslut rörande samma faktiska omständigheter.
- 11 Den hänskjutande domstolen är en förvaltningsdomstol som handlar med stöd av den behörighet som den tilldelats enligt artikel 78 i förordning 2016/679, i syfte att övervaka tillsynsmyndighetens beslut. Tillsynsmyndighetens behörighet avgör även den hänskjutande förvaltningsdomstolens behörighet, i så måtto att den bara får göra sin laglighetsprövning med avseende på rättsfrågor som faller inom tillsynsmyndighetens behörighetsområde. I det nationella målet är den hänskjutande domstolen skyldig att pröva det som tillsynsmyndigheten slog fast i sitt beslut rörande överträdelsen av förordning 2016/679, samtidigt som de allmänna domstolarna, som handlar med stöd av den behörighet som föreskrivs i artikel 79 i den förordningen, redan har meddelat en lagkraftvunnen dom rörande samma rättsfråga. Den allmänna domstolens dom saknar rättskraft i det här aktuella nationella målet, eftersom parterna i de båda målen inte är desamma. Även om det rättssubjekt som berörs av personuppgiftsbehandlingen är såväl kärke i tvistemålet som klagande i förevarande mål, var svaranden i tvistemålet den personuppgiftsansvarige medan motparten i förevarande mål är tillsynsmyndigheten, samtidigt som den personuppgiftsansvarige har intervenerat

som berörd part till stöd för tillsynsmyndighetens yrkanden. Enligt 23 § punkt 4 informationslagen får tillsynsmyndigheten bara intervensera i tvistemålet till stöd för det berörda rättssubjektets yrkanden. I förevarande mål instämmer tillsynsmyndigheten emellertid inte med klagandens ståndpunkt utan med den personuppgiftsansvariges, vilket innebär att villkoren för att tillsynsmyndigheten skulle få intervensera i tvistemålet inte var uppfyllda.

- 12 Det är otvivelaktigt så att den hänskjutande domstolen ska pröva samma faktiska omständigheter och samma överträdelse (och tolka samma unionsrättsliga och nationella bestämmelser), med avseende på vilka den allmänna domstolen redan har meddelat en lagakraftvunnen dom. Enligt den nationella processrättsliga lagstiftningen är den allmänna domstolens dom visserligen inte bindande för förvaltningsdomstolen, men förvaltningsdomstolen får inte bortse från den allmänna rättssäkerhetsprincipen, enligt vilken domstolarnas avgöranden är bindande för alla (artikel 6 i lagen om domstolsväsendet).
- 13 Enligt den hänskjutande domstolen kan syftet med de rättsmedel som föreskrivs i artiklarna 77 och 79 i förordning 2016/679 inte vara att det ska finnas parallella behörigheter för att pröva samma faktiska omständigheter och samma överträdelse, vilket innebär att EU-domstolen behöver avgränsa dem. I annat fall skulle det kunna meddelas domar med motstridigt innehåll, vilket allvarligt skulle åsidosätta rättssäkerheten, såväl ur den personuppgiftsansvariges som ur det av personuppgiftsbehandlingen berörda rättssubjektets synvinkel.
- 14 Den hänskjutande domstolen undrar om det går att göra en tolkning som liknar det regelverk som utvecklats inom konkurrensrätten, enligt vilken det är fullt möjligt att skilja mellan utövandet av offentligrättsliga rättigheter och utövandet av privaträttsliga rättigheter utan att åsidosätta de berörda parternas befogenheter eller rättigheter. I artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/104/EU av den 26 november 2014 om vissa regler som styr skadeståndstalan enligt nationell rätt för överträdelser av medlemsstaternas och Europeiska unionens konkurrensrättsliga bestämmelser, föreskrivs att medlemsstaterna ska se till att en överträdelse av konkurrensrätten som en nationell konkurrensmyndighet har slagit fast i ett slutligt beslut ska anses vara ett faktum som inte kan vederläggas vid skadeståndstalan. Den hänskjutande domstolen konstaterar att det finns en parallell mellan de båda regelsystemen, med tanke på att det i artikel 82.6 i förordning 2016/679, som handlar om utövande av rätten till ersättning, uttryckligen hänvisas till det domstolsförfarande som föreskrivs i artikel 79 – vilket i den ungerska rättsordningen faller under de allmänna domstolarnas behörighet – medan behörigheten vad gäller fullgörande av de förpliktelser som föreskrivs i samma förordning, som huvudregel tillkommer tillsynsmyndigheten.
- 15 Enligt den hänskjutande domstolen utgör det rättsmedel som föreskrivs i artikel 77 i förordning 2016/679 ett instrument för att utöva offentligrättsliga rättigheter – trots att det inleds med ett klagomål/på begäran av den registrerade – medan den domstolstalan som avses i artikel 79 ingår i utövandet av de privaträttsliga rättigheterna. Den hänskjutande domstolen anser att en fysisk person som berörs,

själv får besluta att använda sig av något av dessa rättsmedel, utan att något av dem utgör ett krav eller en grund för uteslutande av det andra. EU-domstolen slog i sin dom av den 27 september 2017, Puškár (C-73/16, EU:C:2017:725) (nedan kallad domen Puškár), fast att "[a]rtikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning, enligt vilken det krävs att en person som gör gällande att hans eller hennes rätt till skydd för personuppgifter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter har kränkts, först måste uttömma de rättsmedel som är tillgängliga vid nationella förvaltningsmyndigheter innan han eller hon kan väcka talan vid domstol, under förutsättning att de konkreta villkoren för att använda sig av dessa rättsmedel inte på ett oproportionerligt sätt påverkar rätten till ett effektivt rättsmedel inför en sådan domstol som avses i denna bestämmelse" (domen Puškár, punkt 1 i domslutet). I den domen fann domstolen att ett föregående förvaltningsförfarande är ett sätt att uppnå ett berättigat mål av allmänt samhällsintresse, som att avlasta domstolarna från tvister som kan avgöras direkt vid den berörda förvaltningsmyndigheten och att öka domstolsförfarandets effektivitet när det gäller tvister i vilka talan väcks vid domstol trots att ett klagomål redan har framställts (domen Puškár, punkt 67).

- 16 Till skillnad från de faktiska omständigheterna i domen Puškár, krävs enligt den nationella lagstiftningen i det här aktuella målet inte att tillgängliga administrativa rättsmedel först ska ha uttömts innan en domstolstalan får väckas. Den rättsliga tolkningsfråga som aktualiseras i det nationella målet, beror just på den omständigheten att de rättsmedel som används parallellt kan ge olika resultat. Om en och samma fysiska person använder sig av dessa båda rättsmedel parallellt för att få en och samma överträdelse att upphöra, är det mot bakgrund av frågan vilken domstol eller myndighet som i första hand är behörig att fastställa att det föreligger en överträdelse, nödvändigt att avgränsa behörigheten för såväl tillsynsmyndigheten – samt förvaltningsdomstolarna, som enligt artikel 78 i förordning 2016/679 ska pröva talan som väcks mot myndighetens beslut – som de allmänna domstolarna, vilka enligt artikel 79 ska pröva privaträttslig talan som väcks. Som framgår av domen Puškár, utgör en ökning av domstolsförfarandets effektivitet ett berättigat mål av samhällsintresse, som enligt den hänskjutande domstolen ska uppnås i samtliga medlemsstater, oavsett de skillnader som finns i de nationella processrättsliga bestämmelserna.
- 17 Den parallella behörigheten på det vertikala planet är också problematisk, eftersom det mål som anges i skäl 117 i förordning 2016/679 – nämligen att ett väsentligt inslag i skyddet av fysiska personer vid behandlingen av personuppgifter är att medlemsstaterna inrättar tillsynsmyndigheter med behörighet att utföra sina uppgifter och utöva sina befogenheter under fullständigt oberoende – vilket medlemsstaterna är skyldiga att uppnå enligt artikel 51.1, delvis begränsas om en domstolstalan kan väckas före det administrativa prövningsförfarandet. I den mån det är möjligt att använda sig av det administrativa prövningsförfarandet och att väcka talan i domstol parallellt och det

först meddelas en lagakraftvunnen dom, blir den bindande för tillsynsmyndigheten när den prövar ett klagomål som framställts på grund av samma faktiska omständigheter. I en sådan situation begränsas följaktligen de befogenheter för tillsynsmyndigheten som föreskrivs i artikel 58 i förordning 2016/679.

- 18 I det ännu inte avgjorda målet Facebook Ireland m.fl. (C-645/19), fann generaladvokat Bobek i punkterna 95–97 i sitt förslag till avgörande, vilket föredrogs den 13 januari 2021 (nedan kallat generaladvokatens förslag till avgörande i målet Facebook), att för att uppnå en hög skyddsnivå för fysiska personer behöver enhetligheten säkerställas. Enligt den hänskjutande domstolen kräver tillämpningen av artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna inte bara enhetlighet på det horisontella planet – genom mekanismen för enhetlighet mellan tillsynsmyndigheterna – utan även på det vertikala planet, i förhållandet mellan de administrativa prövningsförfarandena och rättsmedlen vid domstol. Den rätt till ett effektivt rättsmedel inför domstol som stadfästs i artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, kan bara säkerställas genom att rättssäkerheten förverkligas, det vill säga genom att de oberoende organ som är behöriga att handlägga överklagandeförfarandet gör en enhetlig rättstillämpning. För att uppnå enhetlighet är det nödvändigt att fastställa vilket av de rättsmedel som fysiska personer kan använda sig av som ska ges företräde. Detta är bara möjligt genom en tolkning av förordning 2016/579, mot bakgrund av att såväl tillsynsmyndigheten som domstolarna är oberoende, inom sina respektive behörighetsområden, när de fattar sina beslut.
- 19 I det mål som pågår vid den hänskjutande domstolen, vilket handlar om ett överklagande av ett beslut av tillsynsmyndigheten enligt artikel 78 i förordning 2016/679, har frågan om parallell behörighet aktualiserats på det horisontella planet, mellan förvaltningsdomstolen och den allmänna domstolen. I den mån det inte går att avgränsa behörigheterna och en och samma person, parallellt och för en och samma överträdelse, inleder ett administrativt prövningsförfarande enligt artikel 77 i förordning 2016/679 och ett domstolsförfarande enligt artikel 79, uppkommer den problematik som beskrivs i punkt 171 i generaladvokatens förslag till avgörande i målet Facebook även med avseende på förvaltningsdomstolens och den allmänna domstolens behörighet. Mellan förvaltningsdomstolen, som prövar tillsynsmyndighetens beslut – med stöd av sina befogenheter enligt artikel 78 – och den allmänna domstolen, som handlar med stöd av artikel 79, skulle det kunna uppkomma en ”[parallell] kapplöpning till den första domen”. Det innebär att den domstol som först meddelar en lagakraftvunnen dom blir den som i själva verket har behörighet att pröva huruvida behandlingen av personuppgifter i det konkreta fallet var laglig eller olaglig.
- 20 Den hänskjutande domstolen anser liksom tillsynsmyndigheten att den befogenhet som föreskrivs i artikel 51.1 i förordning 2016/679 och de uppgifter och befogenheter som föreskrivs i artikel 57.1 a och f och i artikel 58.2 b och c, innebär att tillsynsmyndigheten i första hand är behörig att utreda och utöva tillsyn över att skyldigheter som föreskrivs i förordningen fullgörs. Följaktligen föreslår

den hänskjutande domstolen att EU-domstolen ska bekräfta den tolkning som innebär att om tillsynsmyndigheten genomför eller har genomfört ett förfarande rörande en och samma överträdelse, ska myndighetens beslut i det ärendet – och avgörandet av den förvaltningsdomstol som överprövar beslutet – ges företräde när det gäller att avgöra om det föreligger en överträdelse och det som de allmänna domstolarna har slagit fast med stöd av artikel 79 i förordning 2016/679 ska sakna bindande verkan.

- 21 För att kunna avgöra förevarande mål är det nödvändigt att avgränsa behörigheten för tillsynsmyndigheten, för den förvaltningsdomstol som överprövar dess beslut och för den allmänna domstol som prövar talan i enlighet med artikel 79 i förordning 2016/679, när det gäller fastställandet av om det föreligger en överträdelse. Det bör i detta sammanhang beaktas att om det slås fast att tillsynsmyndigheten inte har behörighet i första hand, måste den hänskjutande domstolen med hänsyn till rättssäkerhetsprincipen anse att det som den allmänna domstolen har slagit fast i sin lagakraftvunna dom är bindande och den får då inte själv bedöma om innehållet i myndighetsbeslutet är lagligt när det gäller frågan om det föreligger en överträdelse, vilket skulle innebära att den behörighet som föreskrivs i artikel 78 i förordning 2016/679 i praktiken berövas sitt innehåll.
- 22 Vidare skulle ett upprätthållande av den nuvarande situationen skapa en allmän rättsosäkerhet, eftersom den kronologiska ordningen då skulle bestämma vilken av de domar som meddelats av förvaltningsdomstolarna och av de allmänna domstolarna, som ska ha bindande verkan för de övriga förfaranden som fortfarande pågår.

[utelämnas] [processuella frågor rörande den nationella lagstiftningen]

Budapest den 2 mars 2021.

[utelämnas] [namnunderskrifter]